SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Víťaz

ročník 23
Február 2023
číslo 2

„Vy ste svetlo sveta“

„Vy ste svetlo sveta“

Jim a jeho manželka sa však zachovali inak. Vyprázdnili chladničku a špajzu a všetko, čo sa dalo, poskytli svojim susedom v núdzi. Navyše si zobrali ešte aj pôžičku, aby im pomohli z najhoršieho. Trvalo takmer rok, kým sa tá rodina pozviechala a začala normálne fungovať. A hoci je tento príbeh dojímavý, jeho zlatým klincom je záver: všetci členovia tejto moslimskej rodiny sa stali kresťanmi. A to všetko vďaka tomu, že im Jim spolu s manželkou preukázali lásku.

„Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach.“ Naše skutky majú byť svetlom, aby cez ne ľudia spoznali Boha a oslavovali ho. Pozor! Nemajú oslavovať nás, ale majú velebiť Boha! A čo sú dobré skutky? Prorok Izaiáš nám dáva odpoveď: Lám hladnému svoj chlieb, bedárov bez prístrešia zaveď do svojho domu. Ak uvidíš nahého, zaodej ho a pred svojím blížnym sa neskrývaj. Takýmto spôsobom nám Ježiš predstavuje podmienku vstupu do nebeského kráľovstva a jasne hovorí, že spásu máme očakávať od Boha, pričom ho máme nechať pôsobiť v našom srdci, aby bolo milosrdné. A dobrotu, ktorou sa Boh k nám skláňa, máme ľuďom podávať v našich skutkoch.

Je vari ešte potrebné vysvetlenie, čo znamená byť dnes kresťanom? *d. o. Marek*

meditačná snímka: M. Magda

OBSAH

Úvodník 2

KATECHÉZA
30. výročie biskupskej vysviacky 4
Anjel Pána 6
Návšteva KBS v Ríme 8
Homília na 6. nedeľu rok A 10
Homília na 7. nedeľu rok A 12
Homília na 1. pôstnu nedeľu rok A .. 14
Homília na 2. pôstnu nedeľu rok A .. 15

ROZHOVOR
+ D. o. Juraj Riško 18

NÁZORY A SVEDECTVÁ
Z histórie našej farnosti.....20
Cirkevný majetok 22
Kecharitomene 23
Spoločne na synodálnej ceste 23

SPEKTRUM MLADÝCH
Ahoj, deti! 26
Máš problém? (111. časť) 27
Trampoty v manž. (169. časť) 28
Stalo sa , stane sa 29
Prehľad bohoslužieb 30

SNÍMKY

Titulka:	M. Magda
Vnútorná predná:	M. Magda
Vnútorná zadná:	M. Magda
Vonkajšia zadná:	Kresby detí

SPEKTRUM

Vydáva:
Rímskokatolícky farský úrad
vo Víťaze pre vnútornú potrebu
Za vydanie zodpovedá:
d. o. Marek Hnat so spoločenstvom redakcie
Jazyková úprava: Anna Blizmanová
Grafika: Martin Magda sr.
Redakčný tím: † d. o. Ján Biroš, Martina Gondová, Žofia Jenčová, Mária Magdová, Monika Magdová, Peter Stašik, Melánia Tkáčová, Zuzka Forišová, Blažej Vaščák
Kontakty: Tel.: 051/79 16 235; 79 16 116
e-maily: **vitaz@rimkat.sk**, **spektrum@rimkat.sk**
www.farnostvitaz.sk
IBAN **SK36 0900 0000 0050 3744 5647**
Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.

snímka: M. Magda

Na Popolcovú stredu

Dobrotivý Bože, po výdatných fašiangoch sa musím naladiť na Popolcovú stredu. Dnes budem pomazaný popolom znakom kríža. Pripomína mi to, že som prach a na prach sa obrátim. Popol je znakom pokánia a toho, že chcem všetko robiť lepšie ako doteraz. Popol symbolizuje, že sa spálilo všetko staré, čo neslúži životu. A popolom sa kedysi čistil aj riad. Pri udeľovaní popolca kňaz hovorí: „Obráťte sa a verte evanjeliu.“ Popolcový kríž ma vyzýva, aby som opustil staré cesty a kráčal po takých, ktoré ma privedú k cieľu. Grécke slovo metanoiein („obrátiť sa“) v pôvodnom význame znamená „zmeniť zmýšľanie“. Popolcová streda ma pozýva začať myslieť inak, pozerať sa na podstatu vecí, rozoznať podstatné od povrchného. Zmena zmýšľania je predpokladom viery. Skrze vieru menim zmýšľanie, vidím svet inými očami. Bože, prosím ťa, nauč ma dnes myslieť inak, pozerať sa na život a na ľudí inými, novými očami, veriť, že sa vo všetkom a v každom človeku so mnou stretávaš ty sám.

Anselm Grün

Arcibiskup Bernard Bober oslávil tridsiate výročie biskupskej vysviacky

Chcel by som byť ešte lepší a vernejší

Košický arcibiskup metropolita a predseda Konferencie biskupov Slovenska (KBS) Mons. Bernard Bober si pripomína 30. výročie biskupskej vysviacky. Za biskupa ho vysvätil dnes už zosnulý kardinál Jozef Tomko 30. januára 1993 v Katedrále sv. Alžbety v Košiciach.

Jubileum oslávil v košickej katedrále v nedeľu 29. januára 2023. V úvode svätej omše arcibiskupovi Boberovi zablahoželal apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Nicola Girasoli. Jubilantovi do ďalších rokov zaželal veľa entuziazmu a nádeje. „Som veľmi rád a som vďačný Bohu, že môžem byť tu dnes. Je to príležitosť poďakovať Pánovi, za všetky diela, ktoré tu vykonal za tých 30 rokov cez Mons. Bobera v tejto nádhernej arcidiecéze. A ďakujem Mons. Boberovi, že svojou pastoráciou, svojím úsilím nás zjednocuje a vedie nás k Pánovi. Želám vám, aby ste mohli pokračovať vo vašej biskupskej službe s takým entuziazmom a nádejou a silou ako doteraz."

Arcibiskup Bober pred novinármi po slávnosti priznal, že v uplynulých troch desaťročiach prežil veľa pekných chvíľ. „Boli to roky naplnené predovšetkým starosťou o to druhé. Niektoré chvíle boli nepríjemné, čo človeka dusia, ale viera a modlitba sú vždy najúčinnejším spôsobom, ako sa vyrovnať s každou ťažkosťou, nielen osobnou, ale aj s ťažkosťami, ktoré boli zverené. Keď človek robí niečo so zápalom, že chce niekomu svojou prácou pomôcť, zapojiť sa do rozvoja a robiť dobré vzťahy - lebo práca ľudí spája, vtedy je to zmysluplné. Chcel by som byť ešte lepší a vernejší, lebo aj z mojej dnešnej homílie zaznievalo, aby bola všetka práca robená predovšetkým s pohľadom lásky, vytrvalosti a až do konca vernosti. Tak by to malo byť v mojom prípade a myslím si, že aj v prípade každého kňaza, biskupa i pápeža," dodal arcibiskup Bober.

Bernard Bober sa narodil 3. novembra 1950 v Zbudskom Dlhom v okrese Humenné. Je najmladším z troch detí rodičov Štefana a Anny. Základnú školu navštevoval v Zbudskom Dlhom a v Koškovciach. Po maturite na strednej škole v Humennom bol v septembri 1969 prijatý do kňazského seminára a na teologickú fakultu v Bratislave. Po kňazskej vysviacke, ktorú prijal 8. júna 1974 v Bratislave, pôsobil ako kaplán vo farnostiach Humenné, Snina (1975) a Zborov (1977). Od roku 1978 bol farárom vo farnosti sv. Ladislava v Kecerovciach a v rokoch 1990-1991 pôsobil ako farár a dekan v Humennom.

V roku 1991 ho diecézny biskup Mons. Alojz Tkáč ustanovil za svojho generálneho vikára. Svätý Ján Pavol II. ho menoval za titulárneho biskupa Vissalského a košického pomocného biskupa 28. decembra 1992. Za biskupa ho vysvätil kardinál Jozef Tomko 30. januára 1993 v katedrále sv. Alžbety v Košiciach. Biskupské heslo Mons. Bernarda Bobera znie: „S láskou, poslušnosťou a milosrdenstvom". V októbri 2022 bol zvolený za predsedu KBS.

Pre TK KBS Jaroslav Fabian

snímka: Jaroslav Fabian

snímky: Jaroslav Fabian

Anjel Pána: Nepremárniť dar, ktorým sme

Vatikán 29. januára (VaticanNews) V krásnu slnkom zaliatu nedeľu sa zhromaždilo na Námestí sv. Petra približne 25 tisíc ľudí. Na štvrtú cezročnú nedeľu pozdravil veriacich Svätý Otec z okna Apoštolského paláca v sprievode dvoch detí z Katolíckej akcie. Dievčatko prečítalo výzvu na pokoj. Pápež František vyzval na modlitbu za Apoštolskú cestu pokoja, na ktorú sa vydá už o dva dni.

Pri pravidelnej nedeľnej modlitbe Anjel Pána nás pápež František vyzýva, aby sme sa učili od chudobných v duchu, ktorí poznajú dobro, ktoré prichádza od Boha, a vážia si to, čo dostávajú. Pozýva nás k tomu, aby sme si vážili hodnotu seba samých, iných ľudí aj vecí: princíp - poznamenáva pápež František - ktorý sa často zanedbáva, najmä v bohatších spoločnostiach. Každý človek má byť považovaný za posvätný a jedinečný dar.

Prvé uvedomenie daru nás potom vedie k ďalšiemu postoju, Rímsky biskup pokračuje: „Ukazuje sa, že každý rok sa vyhodí približne tretina celkovej svetovej produkcie potravín. A to v čase, keď toľko ľudí umiera od hladu! (...) Neplytvajme tým, čo máme, ale šírme ekológiu spravodlivosti, lásky a zdieľania!

Pápež František to zdôraznil pri modlitbe Anjel Pána, keď vysvetlil, že chudobní v duchu sú tí, ktorí „Kto sú „chudobní v duchu"? Sú to tí, ktorí vedia, že si sami nevystačia, že nie sú sebestační a žijú ako „Boží žobráci": cítia, že potrebujú Boha a uznávajú, že dobro pochádza od Neho ako dar" v skutočnosti, dodáva pápež, „si vážia to, čo dostanú" a želajú si, aby sa žiadny dar nepremárnil". A Ježiš nás tiež učí neplytvať, napríklad keď „po rozmnožení chlebov a rýb žiada, aby učeníci pozbierali zvyšky jedla, aby nič nevyšlo na zmar".

Neplytvanie nám umožňuje oceniť hodnotu seba, ľudí a vecí. Žiaľ, táto zásada sa často nedodržiava, najmä v bohatších spoločnostiach, kde prevláda kultúra plytvania a vyhadzovania. Obe sú pohromou.

Vo svojom príhovore po modlitbe Anjel Pána pozval Svätý Otec k modlitbe za Svätú zem, Lačinský priesmyk na Južnom Kaukaze, ako aj za svoju apoštolskú cestu do Konžskej demokratickej republiky a Južného Sudánu. Pápež nezabudol ani na Ukrajinu a vyjadril svoju blízkosť bratom a sestrám trpiacim leprou, pri príležitosti 70. svetového dňa lepry. Pozdravil pútnikov z rôznych častí sveta.

Príhovor pred modlitbou Anjel Pána

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

V dnešnej liturgii sa ohlasujú blahoslavenstvá podľa Matúšovho evanjelia (porov. Mt 5,1-12). Prvé blahoslavenstvo je základné a hovorí: „Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo" (v. 3).

Kto sú „chudobní v duchu"? Sú to tí, ktorí vedia, že si sami nevystačia, že nie sú sebestační a žijú ako „Boží žobráci": cítia, že potrebujú Boha a uznávajú, že dobro pochádza od Neho ako dar, ako milosť. Chudobný v duchu si váži to, čo dostáva, a preto si želá, aby žiadny dar nevyšiel nazmar. Dnes by som sa chcel pozastaviť nad týmto typickým aspektom chudobných v duchu: neplytvať. Chudobní duchom sa snažia ničím neplytvať. Ježiš nám ukazuje dôležitosť neplytvania, napríklad po rozmnožení chlebov a rýb, keď žiada, aby učeníci pozbierali zvyšné odrobiny, aby nič nevyšlo nazmar (porov. Jn 6,12). Neplytvanie nám umožňuje oceniť hodnotu seba samých, ľudí a vecí. Žiaľ, táto zásada sa často nedodržiava, najmä v bohatších spoločnostiach, kde prevláda kultúra plytvania a vyhadzovania: obidve sú škodlivé. Rád by som vám navrhol tri výzvy proti mentalite plytvania a vyhadzovania.

Prvá výzva je: nepremárniť dar, ktorým sme my sami. Každý z nás je prínosom, bez ohľadu na to, aké máme dary. Každá žena, každý muž je bohatý nielen na talenty, ale aj na dôstojnosť, je milovaný Bohom, je cenný a vzácny. Ježiš nám pripomína, že nie sme blahoslavení pre to, čo máme, ale pre to, kým sme. A keď sa človek opúšťa a zahadzuje, mrhá sám sebou. Bojujme s Božou pomocou proti pokušeniu považovať sa za nedostatočných, nepodarených a proti sebaľútosti.

Druhou výzvou je: nepremárniť dary, ktoré máme. Prvá výzva bola neplytvať sebou, druhá je neplytvať darmi, ktoré máme. Ukazuje sa, že každý rok sa vyhodí približne tretina celkovej svetovej produkcie potravín. A to v čase, keď toľko ľudí umiera od hladu! Zdroje stvorenia sa nemôžu takto využívať, dobrá treba chrániť a podeliť sa s nimi, aby nikomu nechýbalo to, čo je potrebné. Neplytvajme tým, čo máme, ale šírme ekológiu spravodlivosti a lásky, zdieľania!

A nakoniec tretia výzva: nevyraďovať ľudí. Neplytvať sebou, nepremárniť dobrá, ktoré máme, a tretia, nevyraďovať ľudí. Kultúra vyhadzovania nám hovorí: využijem ťa, kým ťa potrebujem a keď ma už viac nezaujímaš alebo mi prekážaš, vyhodím ťa. Takto sa zaobchádza najmä s tými najkrehkejšími: nenarodenými deťmi, starými ľuďmi, ľuďmi v núdzi a znevýhodnenými. Ľudí však nemožno vyhodiť a znevýhodnených nikdy nemožno vyradiť! Každý človek je posvätný a jedinečný dar, v každom veku a v každom stave. Vždy si vážme a podporujme život! Nevyhadzujme život.

Drahí bratia a sestry, položme si niekoľko otázok. Predovšetkým, každý z nás: ako prežívam chudobu ducha? Dokážem urobiť priestor Bohu, verím, že je mojím dobrom, mojím pravým a veľkým bohatstvom? Verím, že ma miluje alebo sa smutne zahadzujem a zabúdam, že som darom? A potom: dávam pozor, aby som neplytval, som zodpovedný pri používaní vecí, materiálnych dobier? A som ochotný sa o dobrá podeliť s ostatnými alebo som egoista? Nakoniec: považujem tých najkrehkejších za vzácne dary, ktoré ma Boh žiada chrániť? Pamätám na chudobných, na tých, ktorým chýbajú základné potreby?

Panna Mária, žena blahoslavenstiev, nech nám pomáha svedčiť o radosti, že život je dar a svedčiť o kráse byť darom pre druhých.

(Preklad: Slovenská redakcia Vatikánskeho rozhlasu – Vatican News: Andrej Klapka)

snímka: SPC Vatikano

Návšteva vedenia KBS v Ríme

Návšteva vedenia KBS v Ríme Biskupi Bober a Judák prišli k hrobu Benedikta XVI. a stretli sa s pápežom Františkom

Arcibiskup Bober po stretnutí s pápežom Vo Vatikáne sme pripomenuli, že treba obsadiť Spišské biskupstvo

Nový predseda KBS Bernard Bober hovorí o návšteve pápeža, o pozvaní kardinála Parolina na Slovensko aj o nových biskupoch.

Čo vám najviac utkvelo z dnešného stretnutia s pápežom Františkom?

Prvá vec, ktorú vidieť na Svätom Otcovi, je otcovstvo a príjemný prístup. Prijal nás veľmi milo so spomienkou na návštevu Slovenska, ktorú si uchoval vo svojej pamäti, ale hlavne vo svojom srdci. Niekoľkokrát sme sa k tomu vrátili. Pýtal sa aj na aktuálnu spoločenskú situáciu, keďže vo Vatikáne už dvakrát bola pani prezidentka.

Svätý Otec je veľmi dobre informovaný o mnohých veciach, nebolo mu treba veľa rozprávať, skôr mal nejaké doplňujúce otázky. Pýtal sa, či kňazské povolania ubúdajú alebo sa zachoval ich počet.

Pripomenul aj slová svojho predchodcu Benedikta XVI., ktorý povedal, že budúcnosť patrí malým spoločenstvám a treba sa na to pripraviť. Ale musí to byť spoločenstvo, ktoré bude vydávať jasné signály svetla a musí mať chuť do života.

Pre TK KBS ste povedali, že vás svojím prehľadom o Slovensku prekvapil aj vatikánsky štátny sekretár Pietro Parolin, ktorého ste zároveň pozvali na návštevu našej krajiny. Ako reagoval?

Kardinál Parolin sľúbil, že sa k nám vráti už v roku 2021 počas návštevy pápeža na Slovensku. Napokon k tomu z vážnych dôvodov nedošlo. Dnes však opäť prisľúbil, že bude hľadať spôsob, ako by sa jeho návšteva mohla realizovať. Dátum nám síce nepovedal, ale pri lúčení sa pozdravil „dovidenia na Slovensku“, takže naše pozvanie zobral vážne.

TK KBS

Slovenskí biskupi sa stretli aj s vatikánskym štátnym sekretárom Parolinom a kardinálom Ouelletom z Dikastéria pre biskupov

Stretli ste sa aj s prefektom Dikastéria pre biskupov Marcom Ouelletom. Hovorili ste s ním aj o nových biskupoch? Spišská diecéza čaká na nového diecézneho biskupa už viac ako dva roky a napokon aj vy sám by ste uvítali ďalšieho pomocného biskupa pre Košickú arcidiecézu. Môžeme teda v blízkom čase čakať nových biskupov?

K tejto téme sa vyjadril už aj váš vedúci redaktor Imrich Gazda, keď písal o tom, čo nás čaká tento rok (úsmev). Kardinálovi Ouelletovi sme pripomenuli, že treba obsadiť Spiš, snaží sa to riešiť. Dôvody, prečo sa tak ešte nestalo, nepomenoval, ale nesporne to berie veľmi vážne. Bude sa o tom rozprávať so Svätým Otcom aj so štátnym sekretárom.

Na Slovensku boli v ostatných rokoch nejaké pokusy aj o pomocných biskupov, ale nejak to nevyšlo. Tu však treba pripomenúť, že ide o náročné a zodpovedné procesy. Zvlášť v čase, keď je toľko nášľapných mín a, dá sa povedať, aj výbuchov. Vatikán si preto dáva pozor na výber kandidátov.

Aký cieľ má vlastne vaša návšteva v Ríme? Je bežné, že nový predseda biskupskej konferencie sa ide takto „predstaviť“, alebo je to niečo výnimočné?

Myslím, že v iných krajinách bolo normálne, že keď prišlo k zmene vedenia biskupskej konferencie, tak prichádzali na návštevu do Ríma. Väčšinou na to dávali podnet nunciatúry. Rovnako aj nás vyzvala apoštolská nunciatúra, aby sme počítali s návštevou, ktorá sa v týchto dňoch realizuje.

U nás doteraz taký zvyk nebol, keďže ostatných 13 rokov viedol biskupskú konferenciu arcibiskup Stanislav Zvolenský, preto sme možno nezachytili tento nový trend, ktorý je už v cirkvi normálny.

Postoj

Modlitba vo chvíľach smútku

Dobrý Bože, dnes sa vkradol do môjho srdca smútok.
Dokonca ho nedokáže odohnať ani myšlienka na teba. Vyviera z hĺbky a úplne ma pohlcuje.
Odovzdávam ti svoj smútok. Daj mi poznať jeho príčinu. Sú to prehnané očakávania od života?
Môžu to byť sklamania, ktoré mi pripravil život?
Dávam ti svoje skormútené srdce a prosím ťa, prežiar ho svetlom svojej lásky. Potom budem aj v skľúčenosti cítiť, že ma miluješ a že som s tebou spojený.
Áno, aj smútok ma privedie k tebe a k tvojej láske. Tak sa vo mne zrodí hlboký pokoj.
Kedysi som mal možnosť zažiť úžasnú skúsenosť, že ma smútok priviedol až na dno duše a našiel som ťa tam ako svetlo, ktoré prežaruje temnotu, ako lásku, ktorá ma preniká, ako radosť, ktorá premieňa môj smútok.
Preto ťa i dnes prosím, aby tvoje svetlo, tvoja láska a radosť prenikli všetky pocity smútku, aby som aj v zármutku našiel v tebe pocit bezpečia a zakúsil, že ma miluješ.

-re-

snímka: M. Magda ml.

KATECHÉZA

Homília na 6. nedeľu, rok A
z prípravy kňaza + Jána Biroša

Ježiš hovorí: "S týmto nevystačíš"

Drahí bratia a sestry, to, čo sme dnes počúvali v evanjeliu, bolo pre Židov, ktorým to Pán Ježiš povedal, veľmi znepokojujúce a musí to znepokojiť aj nás. O čo ide? Evanjelista sv. Matúš nám tu podáva akýsi súhrn Ježišových výrokov na tému Starý a Nový zákon.

Pán Ježiš o sebe prehlásil, že prišiel založiť Božie kráľovstvo. Kto bude občanom tohto kráľovstva, to povedal v ôsmich blahoslavenstvách na Hore. Teraz Pán Ježiš odpovedá na otázku svojich poslucháčov, či bude v Novom zákone ešte platný Starý zákon. Či sa ním máme aj naďalej riadiť, alebo nie. Pán Ježiš odpovedá: „Neprišiel som zrušiť Zákon ani prorokov, ale naplniť a zdokonaliť."

Zákon a proroci - knihy Starého zákona Pán Ježiš uznáva za Božie slovo a nedovoľuje ich zmeniť. Len tam, kde pre ľudskú slabosť Boh pripustil nedokonalosti, Ježiš zákon mení a zdokonaľuje. On má na to právo, veď hovorí len Otcove slová. Preto v dnešnom úryvku často počujeme: „Počuli ste, že bolo povedané otcom..., ja vám však hovorím..." A práve to, čo Pán Ježiš hovorí k starým prikázaniam, je ich vlastné naplnenie v novom duchu lásky.

Starý zákon obsahoval mnoho príkazov a zákazov. Aj keď veriaci Žid uznával, že sú to prejavy Božej vôle, predsa ich nedokázal v celom rozsahu plniť a tak si pomohol dvojakým spôsobom. A v tom sa stali majstrami zákona, odborníkmi vo výklade Božieho zákona. Predovšetkým začali rozlišovať medzi vonkajškom a vnútrom, medzi viditeľným skutkom a neviditeľnou myšlienkou. Naozaj zlým je vonkajší čin, vražda, cudzoložstvo, krivá prísaha, takéto veci sa musia trestať aj súdne. Čo sa však deje vo vnútri človeka, to sa nedá postihnúť a keď sa to neprejaví žiadnym trestným činom, nebude to nič zlého. A tak podľa farizejov stačilo, aby Žid plnil predpísané vonkajšie skutky zákona a tak bol spravodlivý. Ale Pán Ježiš sa neuspokojuje len s vonkajškom, sám prehlasuje, že nevojde do jeho kráľovstva ten, koho spravodlivosť nebude väčšia ako spravodlivosť zákonníkov a farizejov. A o čo je spravodlivosť nového človeka väčšia ako tá stará? O vnútorné zmýšľanie. Vonkajší skutok je až posledným článkom reťazca, ktorý začína uprostred srdca. Ak je tvoja myšlienka zlá, je aj tvoj skutok zlý. Ak niekoho na smrť nenávidíš, už si ho zabil, hoci si mu na hlave neskrivil ani vlások. Ak túžiš cudzoložiť so ženou, si cudzoložník, aj keby k ničomu nedošlo. Ak nesieš do chrámu obetný dar, aby si uzmieril Boha a žiješ so svojím susedom v nepriateľstve, tvoja obeť, aj kedy to bol najkrajší dar na svete, nemá cenu. Musíš sa najprv zmieriť so svojím bratom a až potom budeš schopný dosiahnúť uzmierenie s Bohom. O čo teda vlastne ide Pánu Ježišovi, keď uplatňuje novým duchom staré prikázania? Ide o Ducha vnútra. Jednanie a konanie srdca je dôležitejšie ako konanie ruky.

Zákonníci, aby sa zdali spravodliví, si teda pomohli rozlišovaním medzi vonkajším a vnútorným skutkom. Ale pomohli si aj ináč. Zapriahli do svojho sveta aj „rozumnosť". Tá hovorí: človek musí byť dobrý, ale s rozumom; človek má dávať, ale s mierou; človek má dbať o prospech blížnych, ale tak, aby to neuškodilo jemu. A na to im Ježiš hovorí: S týmto nevystačíš. Ak budeš chcieť používať len merítka spravodlivosti, nebudeš spravodlivý vôbec! Spravodlivosť musíš dopĺňať láskou, ktorá už nemeria, ale dáva a tvorí. Preto, keď nesieš dar na oltár a spomenieš si, že tvoj brat má niečo proti tebe, choď, zmier sa s ním. A práve o tento skutok lásky prevyšuje svätosť novozákonného človeka zbožnosť starozákonného.

Bratia a sestry, sme v tomto duchu občanmi Božieho kráľovstva, alebo sme si osvojili Pánom Ježišom odmietnuté farizejstvo? Sú kresťania, ktorí plnia do poslednej čiarky všetky prikázania Desatora a cirkevného Pätora, ba aj viac. Nosia škapuliare, sú členmi rôznych bratstiev a modlia sa podľa ich stanov, rozširujú modlitby a texty „zázračných" zjavení a pýšia sa, na koľkých svätých omšiach boli v nedeľu, pri koľkých so-

chách sa pomodlili, že boli na všetkých saleziánskych podujatiach... A predsa ich vlastné vnútro o tom všetkom nevie. Inak by sa nehnevali na suseda, na susedku, nechodili by okolo vlastného brata už roky bez pozdravu, nemali by ako na magnetofóne zaznamenané všetky chyby ľudí, žijúcich medzi nimi, o ktorých s takou chuťou rozprávajú. Ich skutky sú dobré iba navonok, ale ich srdce je zlé a preto ich spravodlivosť neprevyšuje spravodlivosť zákonníkov a farizejov.

Ak sme teda kresťania, ako teda prevyšuje naša spravodlivosť tú dávnu židovskú zbožnosť? Dávame prednosť vnútru a láske? Nosme v hlave túto otázku počas celého budúceho týždňa a spytujme si svedomie. Amen.

ilustračná snímka: M. Magda

Desať kvapiek proti nepozornej modlitbe

1. Nepovažuj za modlitbu to, čo je iba vnútorný film voľne plynúcich myšlienok.
2. Nevstupuj do modlitby roztržitý. Na chvíľu sa stíš, uvedom si, že začínaš rozhovor s Bohom.
3. Vytvor si prostredie. Prejdi do inej miestnosti, na balkón, na dvor, zaujmi primeranú polohu.
4. Prijmi všetky ťažkosti so sústredenosťou. Pokora je predpoklad modlitby. Keď sa hneváme na vlastnú roztržitosť, stáva sa ešte silnejšia.
5. Poslúž si aj radami psychológov. Základom modlitby je však živý vzťah s Bohom. Modlitbu spoj s obetou. Láska sa živí obetou a modlitba láskou.
6. Živ modlitbu práve tým, čo ťa vyrušuje. Obavy a túžby, ktoré nás napĺňajú, najčastejšie odvádzajú od modlitby. Neodháňaj ich, začni sa modliť za to, čo práve napĺňa tvoje srdce.
7. Modlitba je dialóg medzi Bohom a človekom a každý človek je roztržitý. Predstúp pred Božiu tvár i so svojou roztržitosťou.
8. Osvoj si silnú myšlienku, biblický citát, ktorý ti je blízky a často sa ním povznášaj k Bohu. Spoj si s modlitbou niektoré miesta: schody, výťah, či úsek chodníka, kde si privykneš modliť sa za prácu či rodinu.
9. Nepodceňuj ústne modlitby. Silno ťa podržia práve v nepozornosti, únave a duchovnej prázdnote.
10. Vytrvaj v modlitbe i napriek nepozornosti. „Aj keby ste počas modlitby nerobili nič iné, len vždy znova brali vaše srdce a kládli ho vedľa Pánovho, čas takejto modlitby bude dobre prežitý.“ *sv. František Saleský*

KATECHÉZA

Homília na 7. nedeľu, rok A
z prípravy kňaza + Jána Biroša

„Ak ťa niekto udrie po pravom líci, nastav mu aj druhé“

Bratia a sestry,
určite ste už niekedy videli situáciu, keď sa bijú zvieratá. Keď sa rozzúria, vracajú si každú ranu aj desaťnásobne. Takto si kedysi počínali aj ľudia, keď ešte platil zákon krvnej pomsty. Ak niekto zabil príslušníka rodiny, príbuzní mŕtveho považovali za čestnú povinnosť vyvraždiť mu celú rodinu. Biblia nám zachovala stopy tohto zákona vo svojej prvej knihe: „Za Kaina bude sedemnásobná odveta, za Lamecha sedemdesiatnásobná“ *(Gen 4, 24)*.

Keď chcel Mojžiš odstrániť spomedzi svojho ľudu tento ukrutný zákon, nahradil ho iným, miernejším, ktorý mali vtedy už všetky kultúrne krajiny: „Akú škodu si urobil, takú musíš utrpieť. Oko za oko, zub za zub" (Ex 21, 23). Kristus Pán ide ďalej, omnoho ďalej. Neslýchane ďaleko...! Hovorí: „Neprotivte sa zlému... Ak ťa niekto udrie po pravom líci, nastav mu aj druhé.“

Zdá sa nám to prehnané? Áno, uznávame, je to príliš. Ale ani on to nemyslel doslovne. Veď ani on sám nenastavil druhé líce, keď ho udrel veľkňazov sluha. Naopak, ohradil sa: „Keď dobre hovorím, prečo ma biješ?“ (Jn 18, 23) A takto sa bránil Pavol, keď mu Ananiáš kázal dať pred súdom cez ústa: „Nech ťa udrie Boh, ty stena obielená. Sedíš tu, aby si ma podľa zákona súdil a ty ma proti zákonu kážeš biť“ (Sk 23). A nikto nebude predsa tvrdiť, že by Pavol pochopil evanjelium zle, alebo že by bol Kristus protirečil pri tejto príležitosti svojmu vlastnému učeniu.

Keby sme tento Kristov výrok brali doslovne, bol by to koniec spoločenského poriadku. Silní a zlí by sa prižívovali na kresťanskej slabosti a svet by sa hemžil okradnutými a zbojníkmi, násilníkmi a znásilnenými, vykorisťovateľmi a žobrákmi...

Zmysel Pánovho výroku: "Kto ťa udrie po pravom líci,..." je takýto: Ak to neuškodí verejnému poriadku, alebo ak príklad tvojej trpezlivej tichosti poslúži niekomu, napríklad aj samému útočníkovi, strp urážku, pomsti sa odpustením. Takto nám toto svoje divné slovo vysvetlil on sám a tak nám ho aj svojím vlastným príkladom zdôraznil. Hoci pred súdom, kde sa vysluhuje spravodlivosť, nestrpel ani jedno zaucho, bez protestu prijal smrť na kríži, pretože slúžila k vykúpeniu, k dobru všetkých, aj tých, ktorí mu ju vnútili. Prosme si o svetlo a silu, aby sme Krista v tomto vždy správne pochopili a aby sme ho vždy odvážne nasledovali.

Mojžiš napísal: Milovať budeš svojho priateľa! Ale preto, že sa nezmienil o láske k nepriateľovi a preto, že nenávisť padne človeku takto často vhod, zákonníci si k tomu ešte dodali: A nenávidieť budeš svojho nepriateľa! Kto žije podľa tohto doplnku zákona, nech vie, že sa šuchol do roviny obyčajného pohana. Nenávisť k nepriateľovi netreba predsa nikomu predpisovať. Predpis tu stráca svoj zmysel. A takisto nie je potrebné nariaďovať lásku k priateľovi. Aj vôl pozná svojho pána a osol jasle svojho hospodára. Človek žijúci podľa týchto dodatkov Zákona je zatiaľ v rovine zvierat, odkiaľ ho treba vyzdvihnúť.

Aby nás Kristus dostal vyššie, teda aby nás urobil deťmi, podobnými Otcovi a stvoril nám tak aj nárok na jeho dedičstvo, prečiarkol energicky túto zákonníkmi pridanú vetu a Mojžiša doplnil takto: „Milujte aj svojich nepriateľov“ a aby si niekto nemyslel, že tu postačí aj láska podľa formulky: Nehneváme sa, ale nerozprávame sa..., hneď pridáva: „a dobre robte tým, ktorí vás nenávidia“ (Lk 6, 27).

Ak chceme byť dedičmi, najprv musíme byť synmi. V Božom kráľovstve je totiž takýto poriadok. A synmi sa staneme, ak práve v tejto veci - vo vzťahoch k ľuďom - napodobníme Otca. Boh určite nenávidí

hriech viac ako my a predsa nám dáva dážď, aj slnku dáva svietiť na spravodlivých aj nespravodlivých. Ak sa mu chceme podobať, musíme mať aj my pohotový úsmev aj dážď pozornosti, dobré slovo aj službu pre všetkých. Boh je spravodlivosť a je aj milosrdenstvo. A práve preto ľuďom odpúšťa, lebo je spravodlivý. Vie totiž, že sú slabí a že často ani nevedia, čo robia. Ak mu chceme byť podobní v spravodlivosti, naučme sa od neho milosrdenstvu.

Boh je láska, ktorá utvára jednotu troch Osôb. Ak máme byť podľa Kristovej žiadosti dokonalí ako On, ak sa mu máme podobať ako deti otcovi, musíme utvárať svojou láskou jednotu so všetkými aj my. A obzvlášť silná musí byť táto naša snaha tam, kde je jednota silno ohrozovaná nepriateľstvom. To však znamená, že najprv treba niekoho milovať, než sa toho stane hodný. Lebo Boh si tak počína od samého začiatku. Milovať len tých, ktorí sú láskyhodní - to je obchod, nie obeta. A čo nie je obeta, nie je láska.

Odplácať dobré zlým je diabolské, zlé zlým je zvieracie. Odplácať dobré dobrým, to je ľudské. Zlé odplácať dobrým, len to je božské a hodné detí takého Otca, akého máme na nebesiach. Amen.

ilustračná snímka: M. Magda

KATECHÉZA

Homília na 1. pôstnu nedeľu, rok A
z prípravy kňaza + Jána Biroša

„Nie!“

Milí veriaci, evanjelium na prvú pôstnu nedeľ nás povzbudzuje, aby sme sa zamysleli nad významom posvätnej doby štyridsaťdenného pôstu, ktorá je časom milosti, drobných obetí a nábožnej modlitby. Zároveň nás však pobáda k bedlivosti, aby sme sa mali na pozore pred pokušeniami a vedeli povedať, tak ako Kristus rozhodné: „Nie!“

V našej dnešnej úvahe venujeme pozornosť dvom otázkam: S kým zápasil Kristus v trojnásobnom pokušení? A aký spôsob v tomto boji Kristus použil? Zo slov evanjelia je zrejmé, že keď Kristus dokončil štyridsaťdenný pôst, podstúpil rozhodný boj s diablom, s oným duchom plným pýchy, ktorý kedysi vypovedal slová úplného odporu: „Nebudem slúžiť svojmu Stvoriteľovi, všemohúcemu Bohu.“ Tento Zlý sa dostal z rozhodnutia Božej spravodlivosti do večného zatratenia, je kniežaťom temnosti a prekypuje závisťou, že človek môže dôjsť do večnej slávy, ktorú on navždy stratil.

Ježiš Kristus rozprával počas svojho verejného účinkovania pri rozličných príležitostiach o diablovi, poukázal na kráľovstvo Satana, ba dal svojim učeníkom plnú moc proti diablovi a pekelným mocnostiam. A Ježišovi učeníci s nadšením po návrate zo svojich prvých apoštolských ciest rozprávali: „Pane, aj zlí duchovia sa nám poddávajú v tvojom mene" (Lk 10).

Nielen významní učitelia Cirkvi ako sv. Tomáš Akvinský, ale aj vynikajúci myslitelia ako Newton, Pascal, Dante a Goethe vybádali a majstrovsky opísali diablovu činnosť vo svete. Zjavená náuka a liturgia nás nenechávajú na pochybách, že diabol má na zreteli vždy ten istý cieľ, a to kaziť duše. Vo svojej prefíkanosti vie použiť najrozličnejšie formy prejavu. Básnik Baudelaire napísal zaujímavé slová: „Použil aj jedinečnú formu klamstva a nahovára ľuďom, že vôbec neexistuje.“

Sv. Peter, ktorý zakúsil trpkosť pádu pri pokúšaní, dôrazne prvých kresťanov nabádal k ostražitosti pred týmto nepriateľom duše: „Váš protivník, diabol, ako ručiaci lev obchádza a hľadá, koho by zožral! Vzoprite sa mu pevní vo viere!“ (Pt 5, 8-9). Diabol sa odvážil pokúšať aj vteleného Božieho Syna. Domnieval sa, že nadišla jeho hodina. Vypozoroval, že Ježiš Kristus počas štyridsaťdňového pôstu nič nejedol, ani nič nepil, preto bolo jeho telo zoslabnuté. Diabol postupne zaútočil vo všetkých troch sférach vášní, ktoré podľa slov sv. Jána, evanjelistu ovládajú človeka: žiadostivosť tela, žiadostivosť očí a pýcha života. Diabol najskôr Krista nahováral, aby sa spreneveril svojmu mesiášskemu poslaniu a zázračne premenil kamene na chleby kvôli vlastnej telesne potrebe - kvôli nasýteniu. Kristus satana rázne odbil: „Nielen z chleba žije človek...“ Diabol teda skúšal šťastie v ďalšej sfére vášní. Vyviedol Krista na hradbu chrámu a povedal mu: „Vrhni sa dolu, lebo je napísané: svojim anjelom dá príkaz o tebe a vezmú ťa na ruky.“ Pri pokúšaní k márnivosti použil diabol slová žalmu. Ale Kristus znova rázne a otvorene odbil satana: „Napísané je: Nepokúšaj Pána, svojho Boha!“

Diabol nepochodil ani cestou zlomyseľnosti, ani cestou márnivosti, tak zaútočil v tretej sfére a ponúkol Kristovi kráľovstvá sveta a ich slávu, pravda, za cenu služieb kráľovstvu satana. Vtedy Kristus povedal: „Odíď satan! Lebo je napísané: Pánu, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jemu jedinému slúžiť!“

Trojnásobné pokúšanie Pána a spôsob Pánovho boja je veľmi poučný pre každého človeka. Výborný psychológ a spisovateľ Dostojevský napísal na margo evanjelia o Pánovom pokúšaní, že trojaké pokušenie človeka sprevádza stále a to až do konca. S pokušením musí počítať každý človek. Ďalej nesmieme zabúdať, že diabol má úžasné skúsenosti. Mladých ľudí

obyčajne pokúša vo sfére zmyselnosti, dospelých nabáda k pýche a starých ľudí k lakomstvu.

Kristus nám však zanechal jedinečný príklad spôsobu boja. Nijaké vyjednávanie, nijaký kompromis, ale rázne a krátko diabla odbil. A na celý ten trojnásobný boj bol jedinečne pripravený: pôstom a modlitbou. Počas svojho verejného účinkovania výslovne poukázal, že niektoré diabolstvá možno premôcť len pôstom a modlitbou. Diabol má tým viac moci, čím viac sa ľudia dobrovoľne oddávajú zlu. Kristus zvíťazil nielen nad hriechom, ale aj nad satanom. V Ježišovi môžeme aj my povedať: „Strať sa, Satan!“ Diablovi zaiste neposkytneme nijaký oporný bod, keď bude náš život preniknutý vierou, ostražitosťou a svedomitým plnením našich povinností.

Amen.

ilustračná snímka: M. Magda

KATECHÉZA **Homília na 2. pôstnu nedeľu, rok A**
z prípravy kňaza + Jána Biroša

Dobrotivý Pane Ježišu, daj nám tej milosti

Milí veriaci,

tí, ktorí si myslia, že pôstna doba má pochmúrny a bezkrvný ráz, sa mýlia. Skôr opak je pravdou. Pôstna doba podivuhodne súvisí s tým, čo sa deje vonku v prírode - akési predjarie, obdobie prechádzajúce v jar. Deň sa predlžuje, ubúda chladu a tmy, pribúda tepla a svetla. Aj keď rozmary počasia môžu byť ešte rôzne, jedno je celkom isté: Zem sa prikláňa k Slnku a skôr alebo neskôr sa sila Slnka prejaví a všade okolo nás vytryskne život v tisícich podobách. To isté má prebiehať v pôstnej dobe v každom z nás. Odklon od zla a priblíženie sa Kristovi, vzrast vnútorného svetla a tepla, príprava a postupné duchovné prebudenie sa človeka do novej podoby podľa Krista.

Dnešný úryvok z evanjelia to potvrdzuje. Dnes už Ježiša nevidíme na púšti, ale pri výstupe na vysokú horu. Už nie je sám, ale s druhými. Objavujeme, že pôstna doba nie je len samota, púšť, sústredenosť, posilnenie vlády ducha nad telom, ale je to aj pohyb hore s ostatnými, nielen stretnutie sa s pokušiteľom, ale predovšetkým stretnutie sa s Bohom, tak oslepujúco silné, že naň nemožno zabudnúť, že zasahuje človeka v celej jeho podstate. Takto boli zasiahnutí apoštoli Peter, Ján a Jakub, keď im Pán na hore dal uzrieť v pohľade na seba záblesk Božej slávy a krásy. Ktosi povedal, že viera je schopnosť a sila, kedy si vo chvíľach tmy vystačíme s tým, čo sme videli na svetle. Podivuhodný postreh.

Každý, kto hľadá Pána celým srdcom, nachádza ho a dočká sa chvíľ svetla a hlbokého zážitku v spojení s Ním. Aj keď tu na zemi máme ešte veľmi ďaleko k „priamemu pozeraniu sa tvárou v tvár Bohu“, aj tak každodenné chvíle živej modlitby, návštevy sviatosti Oltárnej, či duchovného splývania s Bohom vo svätom prijímaní, sa nám stávajú zásobárňou tak mocnej sily, že stačí pokryť všetky potreby, snahy aj boje našich všedných dní, stačí prekryť všetky

ilustračná snímka: M. Magda

vrstvy starostí, bolestí a skúšok. Jednoducho, človek si dokáže vystačiť s tým, čo prežil v spojení s Ním.

Všimli ste si niekedy, že ak zanedbávate nejaký čas modlitbu, premietne sa to v celom vašom živote? Priestor, kam sme vedome a radi neprizvali Boha, obsadí naše ja, tým priamo úmerne rastú zmätky, nervozita a šedivosť nudy. Presne tak, ako v prírode odklon Zeme od Slnka znamená rast tmy a chladu.

Výzva druhej pôstnej nedele všetkým, ktorí svoju prípravu na veľkú noc berú vážne, teda znie: zušľachtiť a prehĺbiť svoje stretnutie sa s Bohom, vedome a častejšie sa k nemu pripájať. Veď je potrebné dvom zamilovaným ľuďom pripomínať, aby na seba mysleli? Čo ak Ježiš vyžaruje svoju božskú krásu voči nám rovnako ako vtedy na hore premenenia? Čo keď sme to my, ktorí ho len rôzne vidíme? Veľmi záleží na tom, aká silná clona je na očiach našej duše, "šedý zákal" hriešnosti v našom duchovnom pohľade - naša krátkozrakosť alebo až slepota.

Výzvou nedele je aj pozvánka k nášmu osobného premeneniu. Najprv obdobie rozkvetu životných síl, neskôr prekročenie zenitu a postupné starnutie, úbytok síl a nakoniec smrť. No v duchovnom živote to neplatí. Naopak! Práve v pokročilejšom veku, napriek starnutiu tela, môže duša človeka vyžarovať Krista tým intenzívnejšie. Zatiaľ čo vek okolo tridsiatky znamená koniec kariéry väčšiny športovcov, závislých na fyzickej kondícii, v duchovnom živote je tento vek mnohokrát začiatkom cesty, ktorá má vyústiť v nekonečnú plnosť nazerania na Krista, vo večnom prežití jeho slávy a krásy.

Minou Drouetová, francúzske dievča, bola ako osemročná vyhlásená za zázračné dieťa. Písala verše a poviedky ako zrelý spisovateľ. Ako jedenásťročná dostala čestný doktorát na jednej z amerických univerzít. Neskôr začala spievať svoje pesničky a sama sa doprevádzala na gitare. Bola slávnou a zarábala peniaze. Keď mala osemnásť rokov, všetko zanechala a začala pracovať v nemocnici. Všetky svoje peniaze, asi stotisíc dolárov venovala v prospech chorých detí. Čo ju k tomu doviedlo? Matka nevyliečiteľne chorého chlapca na leukémiu raz pozvala Minou, aby mu prišla zaspievať.

Toto stretnutie s nevyliečiteľne chorým chlapcom v nej vzbudilo rozhodnutie celkom zmeniť svoj život. Našla svoje miesto v živote aj napriek svojej genialite v službe chorým, a tak vlastne v službe Bohu, a bola tam šťastná, hoci to pre ňu nebolo nijako pohodlné, ani slávne a nebolo to sprevádzané žiadnym potleskom. Prestali tlieskať ľudia, ale začalo tlieskať nebo, anjeli a svätí... Dobrotivý Pane Ježišu, daj nám tej milosti, aby sme sa takto vedeli premeniť aj my. Daj milosti našim bratom, ktorí stoja okolo kostola a ľuďom, ktorí robia Tvojej Cirkvi iba hanbu, aby sa spamätali, že sa sami rútia do večnej skazy.

Áno, Pane, aj my všetci Ťa vidíme len matne a nedokonalo. Prosíme Ťa o nové zážitky svetla, ktoré prichádzajú od Teba a tak nádherne sa odrážajú v Tvojich svätých, ktorí žijú medzi nami - v dobrých kresťanoch katolíkoch. A ak budú potrebné najprv tvrdé výstupy akéhokoľvek druhu, už dopredu sa hlásime. Veď Ty pôjdeš s nami, Pane Ježišu Kriste. Veď nás a doveď nás do cieľa, ochotne Ti k tomu podávame pravú aj ľavú ruku. Veď nás po svojich cestách až k sebe do neba. Amen.

Nebaví ma čítať Bibliu

Niekedy môže byť čítanie Písma zložité a ťažké a v tej chvíli môžu pomôcť omaľovánky, kde je napísaný jeden biblický citát.

Drahá Emília!

V poslednom čase si sa častejšie sťažovala, že ťa nebaví čítať si Bibliu. Tie knižky s obrázkami, čo máš doma, ti už nič nehovoria a keď vidíš tú hrubú a ťažkú knihu, ktorú majú rodičia na nočnom stolíku, tak si z toho zhrozená, a napriek tomu, že veľa čítaš, do tohto sa ti naozaj nechce.

Rozmýšľam, ako by som ti pomohla. Existuje množstvo kurzov, množstvo pomôcok a návodov o tom, ako čítať Písmo. Dôležité pre teba je to, aby si si našla vhodný spôsob čítania, ktorý bude tebe vyhovovať.

Určite taká najzákladnejšia vec pre teba je, aby si už odložila obrázkové Biblie a kúpila si (rodičia určite nebudú mať problém s touto prosbou) svoju knihu Svätého písma. A možno už tu by som začala rozmýšľať, čo chceš dosiahnuť čítaním Písma.

Chceš poznať dejiny, vzdelávať sa, robiť si jazykový rozbor, hľadať poučenie? Prvá musí byť tvoja odpoveď na otázku, čo chceš dosiahnuť čítaním. Ak chceš čerpať niečo pre seba, robiť si poznámky, kresliť si a podobne, tak v tom prípade by som siahla po Písme, ktoré má určené strany na kreslenie, robenie si poznámok.

K takejto knihe je dobré kúpiť si hneď aj farbičky a poznačiť si, akou formou chceš knihu používať. Napríklad všetky dôležité slovesá si vyznačiť modrou, všetky dôležité mená červenou a podobne. Keby si chcela, existuje k tejto metóde celkom podrobný opis a neskôr ti ho môžem sprostredkovať. Myslím, že pre tvoju vekovú kategóriu je to jedna z najlepších možností, ako pracovať s Písmom.

Samozrejme, že existuje aj aplikácia Biblia, ktorá sa dá stiahnuť do tvojho mobilu. V rámci tejto aplikácie si môžeš zvoliť nejaký plán, ktorý by ti pomohol s modlitbou alebo s konkrétnym problémom. Napríklad sú tam plány o tom, ako sa modliť s Písmom, ako sa stať lídrom, ako sa vyhnúť stresu, ako pracovať so svojím strachom a podobne.

Je tam aj niekoľko plánov spojených priamo so spoznávaním jednotlivých kníh a biblických postáv. Aj keď je táto aplikácia v mobile, aj tak ti odporúčam zaviesť si akýsi modlitbový denník, kde si budeš značiť, čo ťa najviac oslovilo, najsilnejšiu vetu, odporúčanie alebo predsavzatie. Je tiež dobré poznačiť si, ktorý úryvok si čítala a neskôr sa k tomu vrátiť.

Ako hovorieval jeden môj učiteľ, ktorý ma učil Starý zákon: „Sväté Písmo je ako fontána. Napriek tomu, že je tam stále tá istá voda (tie isté príbehy), stále vytvára nové a nové tvary (inak na nás pôsobí).“

Ešte som ti chcela povedať, že existujú aj omaľovánky. Nie, nerobím si žarty. Niekedy čítanie Biblie môže byť zložité a ťažké a v tej chvíli môžu pomôcť omaľovánky, kde je napísaný jeden biblický citát. Počas toho, ako si maľuješ, opakuješ si slová citátu. Aj to je modlitba s Písmom. Sú rôzne. Kresba s citátom alebo samotný citát, ktorý je napísaný ozdobnou formou a neskôr si stranu z omaľovánky môžeš zavesiť na viditeľné miesto a tak si pripomenúť obdobie, keď si sa modlila práve s vyfarbeným citátom.

Drahá Emília, napriek tomu, že som ti tu opísala len niekoľko typov čítania Písma, musím ti povedať, že existuje omnoho, omnoho viac rôznych foriem čítania. Tieto formy, ktoré som ti navrhla, sú viac-menej takým prechodom medzi detským čítaním a čítaním, ktoré by nás už pretváralo.

Určite najlepšou vecou pre teba teraz bude vyskúšať si niektoré formy. Potom mi o tom porozprávaš. A potom pôjdeme vybrať tvoju prvú skutočnú Bibliu, ktorú celú popíšeš a necháš sa osloviť Božím slovom. Lebo to je Biblia – Božie slovo. Hoci mnohému v tej knihe nerozumieme, mnohé kapitoly preskakujeme a iné čítame dookola. Prajem ti, aby si si našla spôsob a postupne prenikala do hlbín Božej fontány.

S láskou na teba myslí tvoja krstná mama.

prevzaté Postoj

Rozhovor

snímka: M. Magda

16. január bol dňom, keď sme si pripomenuli narodeniny prvého kňaza našej novovytvorenej farnosti, dnes v blahej pamäti + Juraja Riška. V našom archíve som našiel rozhovor, ktorý som s otcom Jurajom urobil na fare v Hanušovciach nad Topľou pri príležitosti jeho 40-tych narodením. Chceme si aj takýmto spôsobom pripomenúť zakladateľa nášho farského časopisu.

Sme na fare v Hanušovciach nad Topľou u duchovného otca Juraja. Využívam príležitosť jeho 40. narodenín, aby som sa spýtal: čo je u kňaza vek 40 rokov?

Pri gratuláciách k tomuto jubileu bolo povedané, že už končí ten bezstarostný vek a že začína vek zodpovednosti, takže asi tak to cítim. Po oslavách bude ešte treba povedať, tak si trošku viac uvedomiť, že na tej hranici stredného veku je zodpovednosť, aj keď mne proste stále chodí po mysli myšlienka byť stále mladý, večne mladý duchom, lebo fyzickou stránkou človek už nebude môcť byť stále mladý. Ale duchom byť mladý, to je refrén piesne jednej hudobnej kapely z mojich mladých liet: "Chcem byť stále mladý, večne mladý" - „I want to be forever young“. Takže to ma akosi oslovuje v týchto dňoch. Ale beriem, že aj deň narodenín, ten konkrétny dátum je deň taký istý ako všetky dni pred ním i po ňom v tom zmysle, že každý deň je príležitosťou, ktorú nám dáva Boh, darom života a využiť ten dar tak, aby človek sám cítil, že nepremárnil šancu, ktorú mu Boh dal.

Vaše pôsobiská vieme - Víťaz, teraz Hanušovce. Je rozdiel pre kňaza pôsobiť v menšej farnosti resp. na dedine a v meste?

Určite je to rozdiel. Myslím si, že tie mentality sú rôzne, pohľad ľudí na veci je iný na dedine a iný je už v meste, je to druhé mesto vo vranovskom okrese. Povedal by som, že je to v určitom zmysle klíma dedinská, ľudia sú tu prisťahovaní z dedín, takže aj pohľad na život, na svet je trošku iný ako v tých väčších mestách, ktoré sú v diecéze. Takže tu v Hanušovciach je to také špecifické aj tým, že sú tu viaceré vierovyznania, naozaj, je to veľmi pestré. Je tu aj rómska komunita, ktorá je skôr svetlou výnimkou oproti iným miestam, kde sú Rómovia. Takže tuná vidno, že je čosi pozitívne aj v nich, že keď sa s nimi dlhšie pracuje, tu už kňazi desaťročia, je naozaj vidieť aj to ovocie, zmysel práce a pastorácie

medzi Rómami. Tu konkrétne myslím na Hanušovce.

Keď sa vám niečo nepodarí, resp. keď si niečo naplánujete a nevyjde to, porovnávate to so svojím prvým pôsobiskom?

Určite, človek sa asi tomu neubráni. Hej, určité porovnania sú, ale snažím sa vnímať tie možnosti, ktoré sú a čo môžem v danej situácii a na danom mieste urobiť ja. Od začiatku samostatného účinkovania ako farára sa snažím dôverovať v Božiu prozreteľnosť, že Boh riadi veci. A niekedy to naše ľudské je nedokonalé a nedokážeme urobiť tak, ako by si človek myslel, že by bolo dobré. Ale ako dobre, že Bohu nič nie je nemožné, že cez modlitbu, a hlavne cez modlitbu a takú dôveru, že Boh veci riadi a zariadi, tak sa podarí urobiť niečo, čo spätne človek hodnotí, že to bolo nad naše ľudské sily.

A ako sa Vám tu pracuje s mládežou? Vieme, že vo Víťaze bola spolupráca s mládežou, lebo bol tam zbor, bolo to, skrátka, živé. Ako sa Vám darí tu? Je tu v meste iná mládež?

Asi nie. Hovorí sa cez ten historický pohľad, že mládež je vlastne je vždy tá istá, rovnaká svojimi názormi v určitom zmysle. Tu som našiel určité veci rozbehnuté, aj animátorov. Myslím, že som prišiel už do „rozbehnutého vlaku“. Môj predchodca tu bol 13 rokov veľmi horlivý, snažil sa o činnosť, aktivity. Ja som začal z tej strany ako aj vo Víťaze - viac možno prejsť do oblasti modlitby a adorácie, cez túto formu. Je tu skupinka mladých, je tu zbor, ktorý naozaj, myslím si, že sa drží, že pokračuje aj cez adorácie. Obdivujem mladých ľudí, že v dnešnej dobe, keď vieme, že sa častokrát chcú dať ohlušiť decibelmi a neviazanou zábavou, vedia v piatok ostať po svätej omši. Máme naozaj talenty v hre na gitaru, husle, flautu. Naposledy boli a sú schopní pekne zaspievať a zahrať na povzbudenie ostatných ľudí. Snažíme sa. Aktivity sú také bežné - máme pekne rozbehnutú Dobrú novinu, s deťmi nejaký výlet, v lete tábor, mládež má stretnutia s pánom kaplánom. Predsa len, kaplán je mladší, nechať mu bližší kontakt k mládeži.

Prešli sme takým hodnotením. A čo pohľad do budúcna? Na začiatku ste spomínali, že prichádza vek zodpovednosti. Máte nejaký svoj plán alebo to ostane na Božiu prozreteľnosť?

Asi hej, nerobím si nejaké extra plány, snažím sa žiť dnešok. Dnes sa tým nejako nezaoberám a nerobím si nejaké vízie a plány, uvidíme čo budúcnosť a Božia prozreteľnosť pripraví.

Čo Vás najviac posilňuje pri Vašej duchovnej práci?

Je to moja osobná modlitba, modlitba Cirkvi a potom svätá omša. Vlastne aj adorácie, ktoré mávame, máme tu adoračné spoločenstvo, čiže aj tí ľudia, tak, ako cítia. Naozaj, keď nie je adorácia z nejakých príčin, tak im chýba, sami sa už pýtajú, prečo nie je. Aj to ma posilňuje v kňazskom živote. Adorácia, aktuálne v tomto roku kňazov, cez príklad Jána Vianneyho.

Chcel by som nadviazať na Jána Vianneyho. Čo kňazovi prináša rok kňazov? Je povzbudením pre Vás, kňazov, že bol tento rok vyhlásený ako rok kňazov?

Áno. Spomenul som si, že som čítal jeho životopis „Aj diabol pred ním kapituloval“, vlastne pohľad na jeho život. Keď som mal prvú kázeň v seminári, ešte takú cvičnú ako diakon, ale už ako oficiálnu kázeň, použil som príklad tohto kňaza, že aj diabol pred ním kapituloval, že je to zhrnutie života tohto svätého kňaza. Kiežby bolo možné raz povedať o každom kňazovi, že aj diabol pred ním kapituloval. To nie je ľudský výkon, ale to je naozaj Božia moc, ktorá sa prejaví cez kňaza, ktorý je tiež slabý, nie je úplne dokonalý, má svoje slabosti. Ale cez Božiu milosť môže naozaj prekonať aj tohto protivníka, ktorý zlo v dnešnom svete tak šíri, že naozaj bojovať proti zlu je vlastne úlohou kňaza, čiže v tom vidím aj ja moje naplnenie a povolanie.

Chceli by ste niečo odkázať čitateľom Spektra?

Teším sa, keď sa mi dostane do rúk nové číslo. Pozriem si ho a v spomienkach sa vraciam. Vidím, že farnosť žije, že veriaci naozaj majú možnosti rozvíjať ďalej duchovné dary, ktoré im Boh dáva aj cez službu kňazov. Kňaz je naozaj nástrojom Božej milosti kdekoľvek. Takže povzbudenie možno prežívať cez vieru. Nedať sa znechutiť a premôcť zlom, ale naozaj s vierou premáhať všetko, čo by nám chcelo cestu k Bohu zahatať. Vlastne dosiahnuť cieľ nášho života - večné šťastie aj v tom dnešnom zhone za bohatstvom, za slávou a vecami, ktoré človeka môžu uspokojiť len do času.

Ďakujem za rozhovor.

pripravil: M. Magda

Z histórie našej farnosti

Uvítacia reč pri príležitosti konsekrácie nášho farského kostola sv. Jozefa, robotníka, ktorú predniesol kurátor František Štofaňák.

Vaša Excelencia, drahý náš otec biskup,

"toto je deň, ktorý nám dal Pán, radujme sa." 28. november 1992 sa zapíše zlatými písmenami do histórie tohto chrámu, do sŕdc všetkých nás, celej našej obce. Mám tú česť a zároveň aj povinnosť, drahý náš otec biskup, v mene všetkých veriacich, v mene farskej rady, Vás čo najúprimnejšie privítať v tomto Božom chráme v deň jeho konsekrácie. Srdečné privítanie patrí aj Vám, kňazom z okolitých farností, našim kňazom - rodákom, bohoslovcom a rehoľným sestričkám.

Drahý náš otec biskup, srdcia nám zaplesali radosťou a vďakou Bohu, keď" sme pred dvomi rokmi prvýkrát počuli Vaše meno vo sv. omši. Skoro na to ste nás, aj tento chrám navštívili. Dnes Vás opäť tu vítame. Vítame vo Vás ohlasovateľa Božieho slova, posväcovateľa a spravovateľa našej diecézy. Pred vyše 30 rokmi, túžiac po dôstojnom Božom stánku, si tento chrám postavili naši dedovia a otcovia pod vedením vdp. Petra Adamčáka s pomocou Božou a pod mocnou ochranou sv. Jozefa, robotníka. Želanie všetkých staviteľov a veľkú túžbu otca biskupa Jozefa Čárskeho posvätiť dielo pracovitých rúk vtedajší mocní tohto sveta prekazili.

No nemohli prekaziť nadšenie, obetavosť, zápal a modlitby otca biskupa, rehoľných sestričiek a všetkých veriacich. Že Pán zahanbil tých mocných a vypočul prosby svojho ľudu je skutočnosť, že už o štyri roky tu boli vôbec prvé primície, a to hneď dvoch novokňazov. Za nimi nasledovali ďalšie, a ak dá Boh, o pár rokov budú zas. Dnes, keď Vaše posvätené ruky dajú nezmazateľnú pečať tomuto chrámu, pevne veríme, že sa s nami radujú všetci tí, ktorí sa tejto nádhernej chvíle nedožili.

Drahý náš otec biskup,

na dnešný veľký deň sme sa pripravovali týždňom duchovnej obnovy, uvedomujúc si nezastupiteľnosť Božieho chrámu ako prostriedku premeny nášho vnútra. Len tu v blízkosti nášho Pána Ježiša, v spoločenstve s Cirkvou, dokážeme prežiť ten nádherný pocit, keď srdce šepká: „Pane tak dobre je nám tu, zostaň s nami.“ Verte, že je to aj výsledok neúnavnej práce a snahy nášho duchovného otca, za dar ktorého Vám chceme vyjadriť veľkú vďaku. Naši veriaci, a najmä naši mladí, chcú ešte intenzívnejšie duchovne rásť, chcú byť Bohu milí a verní. Preto Vám chcem vyjadriť veľkú túžbu všetkých nás, aby filiálny kostol sv. Jozefa, robotníka bol povýšený na kostol farský. V pokore a nádeji budeme očakávať Vaše rozhodnutie. Na tento veľký cieľ budeme upriamovať naše modlitby a obety, najmä, aby Pán povolal ďalších do svojej vinice.

Prijmite, prosím, tieto kvety ako symbol našej vďaky, lásky a oddanosti k Vám a k Vášmu poslaniu a nech sú Vám zároveň vyjadrením aj našej veľkej túžby po povýšení tohto chrámu. Vitajte u nás, drahý otec biskup!

pripravil: M. Magda

Výmena okien na našej farskej budove

Ako ste si možno všimli, vo štvrtok 2. februára 2023, na sviatok Obetovania Pána, sa začala 1. etapa rekonštrukcie našej farskej budovy výmenou okien na prvom nadzemnom podlaží. Nové okná sú plast-hliníkové od rakúskej firmy Internorm. Montáž realizuje firma Pavlík, okná-dvere zo Smižian.

Niečo o firme

Firma Pavlík, okná-dvere vznikla v roku 1996 so sídlom Brusník 39, Smižany, pobočka Podtatranská 4931, Poprad, sme obchodným partnerom rakúskej spoločnosti INTERNORM.

Spoločnosť sa dynamicky rozvíja a počas svojej existencie dokázala svoju silnú stabilitu na našom trhu, čím je pre svojich zákazníkov spoľahlivým partnerom na vysokej technickej úrovni. Venuje sa predaju, odbornému poradenstvu a vysokokvalifikovanej montáži, vykonávanej profesionálne vyškoleným montážnym tímom DREVO-HLINÍKOVYCH, HLINÍKOVYCH a PLASTOVÝCH okien a dverí. Cieľom firmy je uspokojiť požiadavky obchodného trhu a tým poskytnúť zákazníkovi tie najkvalitnejšie služby, či už samotnou kvalitou, servisom, ale aj odborným poradenstvom.

snímky: M. Magda

Kto je vlastníkom cirkevného majetku

Správcovia cirkevných dobier sa nezriedka správajú, ako keby boli ich vlastníkmi. Cirkevný právnik Ján Duda vysvetľuje, kto je vlastníkom cirkevného majetku a prečo je potrebná zmena zmýšľania aj u farníkov.

1. časť

Nedávne závery synodálneho procesu na Slovensku poukázali v nelichotivom svetle aj na oblasť ekonomických farských rád. S profesorom cirkevného práva a farárom v obci Dlhá nad Oravou Jánom Dudom sme sa rozprávali o téme cirkevného majetku v širšom kontexte.

V rozhovore napríklad vysvetľuje, že keď sa po roku 1989 niektoré cirkevné majetky vrátili biskupstvám a farnostiam, ich správcovia sa pri ich hospodárení správali, ako keby išlo o benefícium, hoci cirkevná legislatíva sa v roku 1983 zmenila – prestal systém benefícií a nastúpil systém personálny.

Kto je vlastníkom cirkevného majetku?

Pojem „cirkevný majetok“ má v Katolíckej cirkvi presne určený obsah. Je to majetok morálnych osôb, ktorými sú celá Katolícka cirkev a Apoštolský stolec (kán. 113), a potom „majetok“ každej právnickej osoby, ktorá je verejnou podľa platného práva Katolíckej cirkvi (kán. 1257).

Nie je „cirkevným majetkom“ to, čo je vo vlastníctve fyzických cirkevných osôb. Vysvetlil by som to na príklade „farnosti“ a „farára“: hmotné dobrá farnosti sú „cirkevným majetkom“, lebo farnosť je verejnou právnickou osobou ako podľa práva Katolíckej cirkvi, tak aj podľa práva Slovenskej republiky (má svoje vlastné IČO).

Ale osobný majetok farára nie je „cirkevným majetkom“, ale osobným majetkom konkrétnej fyzickej osoby, ktorá je nositeľom úradu farára.

Ako je to v prípade diecézy a rehole?

Diecéza je tiež verejnou právnickou cirkevnou osobou (kán. 373) a majetok diecézy je „cirkevným majetkom“ (kán. 1257). Ale nie je to tak, že „cirkevný majetok diecézy“ tvorí súhrn všetkých farností, na ktoré je diecéza rozdelená.

Diecéza a farnosť sú dva samostatné právne subjekty, každý má svoje vlastné IČO. A „majetok diecézy“ nie je súhrnom majetku všetkých farností existujúcich v rámci diecézy. Majetok farnosti nie je majetkom diecézy a platí to aj naopak. Majetok farnosti je cirkevným majetkom vo vlastníctve farnosti. A majetok diecézy je tiež cirkevným majetkom, ale zase vo vlastníctve diecézy.

Aj v prípade reholí, ktoré sú podľa platného kánonického práva a aj podľa práva Slovenskej republiky právnickými osobami a vlastnia majetok, je to taktiež cirkevný majetok, ktorý sa má spravovať podľa zákonov Katolíckej cirkvi i podľa platných zákonov Slovenskej republiky. Od majetku diecézy a rehole, ktorých majetok je „cirkevným majetkom“, treba odlíšiť osobný majetok biskupa a osobný majetok člena rehole.

A kto tvorí farnosť, diecézu či reholu?

Definícia farnosti, diecézy a rehole je v súčasnosti personálna, čiže tvoria ich fyzické osoby. Diecéza je v súčasnosti, ak to poviem jednoducho, súhrnom fyzických osôb, ktoré majú na území diecézy trvalé alebo prechodné bydlisko a sú členmi Katolíckej cirkvi. Podobne aj farnosť tvoria fyzické osoby, ktoré majú trvalé alebo prechodné bydlisko na území farnosti (kán. 102 § 3).

Potom cirkevný majetok farnosti je majetkom farníkov?

Nie je majetkom jednotlivých farníkov ako fyzických osôb, ale je majetkom „veriacich katolíkov farnosti“, tvoriacich verejnú právnickú osobu. Každý z farníkov má svoj osobný majetok vrátane farára, avšak spolu tvoria právnickú osobu v rámci Katolíckej cirkvi a v rámci Slovenskej republiky a „cirkevný majetok farnosti“ je majetkom právnickej osoby, nie jednotlivých fyzických osôb, ktorí sú členmi farnosti.

cirkevný právnik prof. Ján Duda

Kecharitomene

7. Čo alebo kto je Nepoškvrnené počatie?

Toto tajomstvo nám pomáhajú rozriešiť úžasné zjavenia v Lurdoch malej Bernadete Soubirousovej. Mária je nepoškvrnene počatá, ale v Lurdoch sa zjavuje ako Nepoškvrnené počatie. Kto o sebe môže toto povedať? Len Duch Svätý. Je však zaujímavé, že keď Bernadeta v jaskyni uvidela to nadprirodzené zjavenie - mlčiacu tajomnú postavu -, nazvala ju aquero, čiže „To“. Nie „ona“, nie „on“, ale „To“. Ako sama hovorila, „To“ aquero, bolo úžasným zjavením.

Malo postavu nádherného mladučkého dievčaťa. Hneď musíme dať do súvislosti čudné „To“ so spomínaným „Ono“ z knihy Genezis: „Ono ti rozšliape hlavu“. Vieme, že Lurdy sú neobyčajným zjavením Nepoškvrneného počatia. Nie „Nepoškvrnene počatej“, ale „Nepoškvrneného počatia“. Na prosbu farára z Lúrd sa Bernadeta spýtala toho aquero na meno. A prekrásne mladučké dievča jej odpovedalo: „Ja som Nepoškvrnené počatie“. Keď farár z úst Bernadety počul toto meno, bol taký prekvapený, že nevedel, čo s tým robiť, lebo Mária sa tak nemôže opisovať. Toto môže o sebe povedať len Boh. Ale Bernadeta upresňuje, že tá postava mala vzhľad očarujúceho mladého dievčaťa. O čo tu teda ide?

Aby sme odpovedali na túto otázku, musíme preskúmať okolnosti zjavenia aquero, lebo nám to dovolí ponoriť sa do tajomstva, kým je Nepoškvrnené počatie. Keď Bernadeta po zjavení utekala za kňazom, stále si opakovala meno: „Ja som Nepoškvrnené počatie“. A kto sa v Biblii predstavil ako „Ja som“? Stvoriteľ, Jahve - Ja som. Komu sa prestavil ako „Ja som“? Mojžišovi. Akým spôsobom? Vo forme horiaceho kríka, kra, ktorý horel, ale nezháral. Ker, čiže strom. Strom je symbolom kríža Ježiša Krista. Oheň je symbolom Ducha Svätého. Zjavenie mena „Ja som“ je symbolom Boha Otca.

A kto bol taký preniknutý Duchom Svätým, že bol Kecharitomene, čiže po grécky z Lukášovho evanjelia „milostiplná“? V kom Duch Svätý neustále horel, ale nezhorel, lebo ten ktosi nemal žiadne hriechy? V Márii, v Nepoškvrnenej. V knihe Exodus, ktorá to opisuje, máme druhú predpoveď Nepoškvrneného počatia. Je to neobyčajné tajomstvo! Pripomeňme si, že skôr, než Bernadeta uvidela prekrásnu mladučkú dievčinu, počula šum silného vetra, ktorý hýbal listami stromu - kra pri skale a potom sa zjavilo aquero. Šum silného vetra - čí je to symbol? Ducha Svätého! V čase zjavenia zo skaly vytryskli prúdy vody. Vytvorili pramienok, ktorý má dodnes moc zázračne uzdraviť chorých. O kom hovorí Ježiš, keď hovorí, že z Jeho vnútra potečú prúdy živej vody? O Duchu Svätom. A kto je v Biblii skalou? Čí je to symbol? Ježiša Krista!

Lurdy nám odhaľujú jedno z najväčších, doteraz skrytých tajomstiev. Postupne sa odhaľuje pred koncom čias. Čo nám hovorí Nepoškvrnené počatie? Aký je vzťah medzi Otcom, Duchom Svätým, Ježišom a Máriou? V Lurdoch ukazuje Najsvätejšia Trojica úžasné zjednotenie s Máriou! „Som“ je zjavenie Otca, „Nepoškvrnené“ je zjavenie Syna, „počatie“ je zjavenie Ducha! Zjednotenie Márie s Najsvätejšou Trojicou je úžasné! Zjednotenie s Otcom skrze priateľstvo, ktoré je opakom nepriateľstva s hadom; zjednotenie so Synom skrze materstvo a s Duchom skrze počatie!

Nepoškvrnené počatie. Ono ti rozšliape hlavu, čiže Ježiš Kristus v Márii. Ježiš v Jánovom evanjeliu hovorí, že „ak sa niekto nenarodí z vody a Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva“ (Jn 3,5). Ježiš bol Prvorodeným, ktorý sa narodil z Ducha Svätého a z Márie. A kto duchovne zrodil apoštolov a pripravil ich vo svojom duchovnom, materinskom lone, v láske Nepoškvrneného Srdca na príchod Ducha Svätého? Mária! Mária nepoškvrnená, ktorú pod krížom apoštoli prijali ako novú duchovnú matku.

Všetko sa začína vyjasňovať. Keď sa pozeráš do Ježišovej tváre, koho vidíš? Otca! „Kto mňa vidí, vidí aj Otca“, hovorí Pán (Jn 14,9). A kto sa pozerá na Máriinu tvár, koho spoznáva? Ducha Svätého, lebo je jeho najkrajším zjavením. Preto sa otcovia kresťanského Východu neboja povedať, že Mária je „ako keby“ viditeľným vtelením Ducha Svätého, ktoré môžeme vidieť na zemi. V tomto kontexte je slovo „ako keby“ kľúčové, lebo neoznačuje to, že „je“ vtelením Ducha Svätého. Keď sa pozeráme na Máriu, môžeme sa nezvyčajne dotknúť toho neznámeho Boha, skrytého v dejinách sveta - Ducha Svätého. Odhaľujeme ho ako koho? Ako niekoho, kto je fascinujúci, príjemný, jemný ako mladé dievča. Preto každý sviatok Márie je zároveň sviatkom Ducha Svätého. Mária je zároveň svetom Ducha Svätého. Nepoškvrnené počatie, ktoré sa zjavilo v Lurdoch

ako Boh v Márii a Mária v Bohu, to sú dve prekrývajúce sa skutočnosti. Nepoškvrnené počatie nás pozýva, aby sme sa nechali úplne preniknúť Duchom Svätým, očistili sa od všetkých hriechov, zasnúbili sa s Ježišom ako snúbenica v Piesni piesní a našli svoj počiatok v Bohu Otcovi. Vo Veľpiesní milovník hovorí svojej milej: "Príď do hlbín skaly". A kde sa Mária zjavila v Lurdoch? V hlbinách skaly, ako Božia snúbenica v Piesni piesní.

Zjavenie v Lurdoch má úžasné biblické korene! Všetko zapadá do logického celku. Celá mozaika udalostí z knihy Exodus, ešte pred stvorením sveta až po dnešné znamenia čias - Lurdy a Fatima. To všetko má nesmierny vplyv na zmysel a tajomstvo. Na Boha jedného v Najsvätejšej Trojici sa budeme pozerať inak, keď sa naň pozrieme s Máriou, v Márii a skrze Máriu. Hlboko uvažujme o tejto pravde. *MUDr. B. Vaščák*

SPOJME SA NA POMOC TURECKU A SÝRII

Milí priatelia misií!

Pápež František smúti a modlí sa za mŕtvych v Turecku a Sýrii po ničivom zemetrasení. Myslí aj na všetky rodiny a tých, ktorí momentálne pomáhajú pri záchranných prácach. Pridajme sa k nemu v našich modlitbách.

Skoro 3 milióny ľudí zostávajú bez elektriny vo veľkej zime. Mnohí z nich stratili svoj príbytok a skrývajú sa v autách. V oboch krajinách majú zastúpenie aj Pápežské misijné diela, s ktorými sme v kontakte a máme tak možnosť priamo ich podporiť a pomôcť im.

Počet obetí pondelkového zemetrasenia v Turecku a Sýrii presiahol 4 800, zranených je vyše 20-tisíc ľudí. Podľa tureckých údajov sa zrútilo vyše 5 700 budov.

Nech vás žehná všemohúci Boh Otec i Syn i Duch Svätý.

o. Ivan Kňaze + misijný tím PMD

Ahoj, deti!

stránku pripravila: Melánia Tkáčová

„Uff“ – týmto slovíčkom by sme asi mnohí opísali posledných pár dní pred polročným vysvedčením. No od tohto náročnejšieho obdobia ubehol už nejaký ten čas a ja dúfam, že ste si trošku vydýchli i oddýchli a plní nadšenia vkráčali do druhého polroka. Pamätáte si, ako som Vám v minulom čísle časopisu písala a dúfala, že sneh a vločky sa len pozabudli? Tak oni teda naozaj prišli a rozžiarili oči všetkých milovníkov zimy. Verím, že aj vy sa tešíte sánkovačke, guľovačke, lyžovačke, stavaniu snehuliakov a všetkému, čo nám toto krásne ročné obdobie prináša. Okrem snehovej nádielky prináša aj mnoho zaujímavých dní a spomienok, tak sa poďme na ne pozrieť:

Svätica mesiaca: sv. Koleta z Corbie – 7. 2.

Narodila sa starším rodičom, ktorí dlho nemohli mať deti, preto sa modlili k patrónovi ich mesta sv. Mikulášovi (san Nicola – sv. Mikuláš). Keď sa im narodilo dievčatko, z úcty k nemu jej dali meno Nicolette, ale všetci ju volali Collete. Už ako 4-ročná sa samostatne a často modlila. Keď mala 17 rokov, ostala sirotou. Pod patronát si ju zobral benediktínsky opát, ktorý nepochyboval o jej rehoľnom povolaní, ale chcel, aby si zvolila správnu možnosť. Učarovala jej charizma sv. Františka a tak rozdala všetok svoj majetok chudobným. Vstúpila do viacerých spoločenstiev, ale jej duch bol nepokojný a trpela, tak z nich vystúpila. Na radu františkána začal žiť ako pustovníčka pri farskom kostole. Takto v tichu a samote bola štyri roky. Boh ju povolával k novému poslaniu, aby reformovala rád klarisiek a tak svoj život zasvätila reforme františkánskej rodiny: klarisiek aj bratov.

Panny Márie Lurdskej, spomienka – 11. 2.

Na tento deň pripadá výročie prvého zjavenia Panny Márie v Lurdoch sv. Bernadete Soubirousovej. Keď mala len 14 rokov, Panna Mária sa jej zjavila v jaskyni v lese pri zbieraní dreva. Potom sa jej zjavila ešte 17-krát, ale až pri šestnástom zjavení našla Bernadeta odvahu spýtať sa jej, kto je. Panna Mária jej odpovedala: „Som Nepoškvrnené Počatie.“ Trvalo dlhšie, kým sa tieto zjavenia preskúmali a potvrdili, že sú pravé. Pri tejto jaskyni sa potom odohralo množstvo uzdravení a zázrakov. Lurdy patria k celosvetovo významným pútnickým miestam.

Deň osamelých – 15. 2.

Zaiste mnohí viete, že 14. 2. je dňom zaľúbených, ale po ňom nasleduje o čosi menej známy – deň osamelých. Je akousi pripomienkou toho, že nie každý má rodinu alebo kamarátov. Skúsme si v tento (a nielen v ten) všímať naše okolie a byť tu pre druhých, ak nás bude niekto potrebovať. Tak urobíme radosť ľuďom naokolo, ale aj my budeme šťastní.

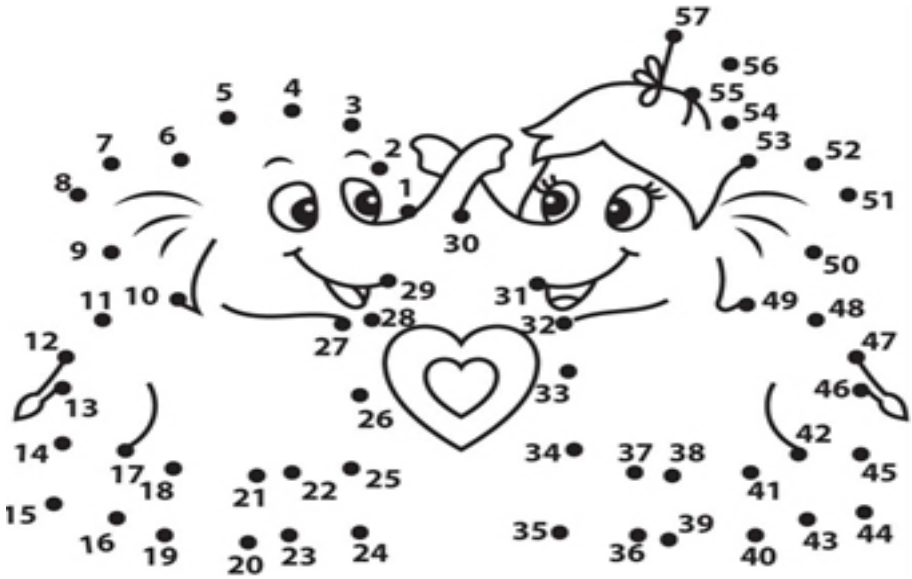

Úloha: Pospájaj čísla a vznikne ti obrázok ku dňu sv. Valentína.

Pôst a zdržiavanie sa mäsitého pokrmu

Zdržiavanie sa jedenia mäsa sa má zachovať každý piatok roka, ak nepripadá naň niektorý deň uvedený medzi slávnosťami; avšak zdržiavanie sa mäsa a pôstu (jedla) sa má zachovávať na Popolcovú stredu a v Piatok umučenia a smrti Ježiša Krista. Zákon zdržiavať sa mäsa zaväzuje tých, ktorý dovŕšili 14. rok života; zákon pôstu však zaväzuje všetkých plnoletých až do začatia 60. roka života. V tento deň sa zdržiavanie mäsitého pokrmu nenahrádza iným skutkom pokánia.

Nejesť mäso: od 14 rokov - do smrti
Prísny pôst (len raz za deň sa najesť do sýta): od 18 - 60 rokov

Rodičia sa majú starať, aby aj tí, ktorí pre maloletosť nie sú viazaní zákonom pôstu a zdržiavania sa mäsa, boli vychovávaní k pravému zmyslu pokánia. Výnimku tvoria vážne chorí ľudia (Kán. 1251, 1252, CIC).

Odpustky v pôste

1. Kto koná pobožnosť krížovej cesty pred riadne ustanovenými zastaveniami, môže získať za obvyklých podmienok úplné odpustky. Vyžaduje sa, aby sa pohyboval od jedného zastavenia k druhému a rozjímal o umučení a smrti Pána Ježiša. Ak sa koná pobožnosť verejne, stačí, ak sa pohybuje ten, čo vedie pobožnosť. Tí, čo sa pre vážnu prekážku nemôžu zúčastniť na krížovej ceste, môžu získať tie isté odpustky, a to čítaním a rozjímaním o umučení a smrti nášho Pána Ježiša aspoň nejaký čas.

2. Veriaci, ktorý sa v piatok v pôstnom období pomodlí po prijímaní pred obrazom Ježiša Krista Ukrižovaného modlitbu Dobrý a preláskavý Ježišu, môže získať za obvyklých podmienok úplné odpustky.

Dobrý a preláskavý Ježišu, pred tvojou tvárou padám na kolená a s celou vrúcnosťou duše ťa prosím a žiadam, aby si do môjho srdca dobrotivo vtlačil city živej viery, nádeje a lásky ako aj opravdivú ľútosť nad mojimi hriechmi a pevné odhodlanie ich napraviť. Dobrý Ježišu, s veľkým dojatím a s bolesťou duše sám v sebe uvažujem a rozjímam o tvojich piatich ranách; mám pred očami, čo o tebe do tvojich úst vložil prorok Dávid: Prebodli moje ruky a moje nohy a spočítali všetky moje kosti (Ž 22, 17-18).

Predseda KBS Bernard Bober kondoloval po tragickom zemetrasení v Turecku

Bratislava 7. februára (TK KBS) Predseda Konferencie biskupov Slovenska (KBS), košický arcibiskup metropolita Mons. Bernard Bober vyjadril hlbokú spoluúčasť slovenskej cirkvi obetiam zemetrasenia v Turecku.

„S veľkým zármutkom sme prijali správu o ničivom zemetrasení, ktoré zasiahlo Turecko aj Sýriu. Pripájame sa k modlitbe za všetky obete, mŕtvych a zranených, ich príbuzných a pozostalých.

Nech milosrdný Boh dá večný odpočinok zosnulým a poteší v zármutku tých, ktorí oplakávajú svojich zosnulých," napísal v kondolenčnom telegrame, ktorý poslal predsedovi Konferencie biskupov Turecka, arcibiskupovi Izmiru Mons. Martinovi Kmetecovi, OFMConv.

„Zároveň vyjadrujem pripravenosť Katolíckej cirkvi na Slovensku pomôcť prostredníctvom finančnej zbierky, ktorú na tento účel už vyhlásila Slovenská katolícka charita," dodal arcibiskup Bober.

Predseda KBS Mons. Bernard Bober je v týchto dňoch na kontinentálnom zhromaždení Synody o synodalite v Prahe. Na mieste sa v modlitbe za obete tragédie v Turecku spojili i pri svätej omši, ktorú celebroval kardinál Marc Ouellet, emeritný prefekt Dikastéria pre biskupov.

ÚVODNÉ MOTTO:
Múdri ľudia vedia, že pravá láska dokáže čakať.
Najlepšia a najkrajšia Božia cesta je nechať si sex až do manželstva.
Je potrebné pomáhať mladým, aby žili v čistote, pokiaľ prijmú naše rady. Ale verím, že modlitbou za nich nič nepokazíme.

MÁŠ PROBLÉM...?

rubriku pripravuje
MUDr. Blažej Vaščák

Odkiaľ pochádza zlo, ktoré je vo svete?

Niektoré z Ježišových poučení sa zdajú zvlášť aktuálne teraz, keď čelíme dramatickej situácii na Ukrajine a na celom svete. Ježiš vyriekol: Ja som Boh lásky - ja som Láska, najčistejšia a dokonalá, ktorá vytvára iba dobro a rozdáva iba dobro. Zlo prišlo na svet z vôle ľudí. Aj dnes existuje v rôznych prejavoch a intenzite z vôle ľudí. Rozlieva sa do šírky a siaha až do hlbín duše, spôsobuje bolesť, rany, útrapy a smrť. Postihuje tak materiálnu a telesnú sféru ľudského života, ako aj predovšetkým duchovný život a samotné ľudské duše. Najhlbšou príčinou zla v celých dejinách ľudstva je odvrátenie od Boha, pretrhnutie zmluvy priateľstva, odvrátenie od mojej vôle.

Zdrojom každého dobra som iba ja - všemohúci a jediný Boh. Ak sa človek a ľudstvo odo mňa odvrátia, nie sú schopní vytvoriť nijaké dobro sami od seba, pretože v nich nie je. Vtedy z nich vychádzajú iba omyly, chyby a zlo, ktoré im vnuká zlý duch. Ak človek vyhodí zo svojej duše a zo svojho života Boha, vstúpi tam satan, ktorý mu začne vnucovať svoje iniciatívy založené na klamstve, ubližovaní a smrti. To isté platí o skupinách ľudí, o spoločnostiach, ba aj o celom ľudstve.

Ja nikdy nerozdávam kríže a nikoho nepribíjam na kríž. To robia ľudia jeden druhému a sami sebe svojou zaslepenosťou, krátkozrakosťou a egoizmom. Krížom každého je jeho vlastná pýcha a egoizmus. Akí šťastní sú tí, čo sa mi celkom odovzdali. Tí, čo mi odovzdali svoju vôľu, túžby a všetko, čo im patrí. Tí, čo milujú iba mňa a túžia iba po mne, pričom ma uprednostňujú pred všetkým na svete, aj pred sebou. Sú slobodní, šťastní a vždy v bezpečí, bez ohľadu na to, čo sa okolo nich deje.

Všetko, čo sa na svete deje, je dôsledkom skutkov a úmyslov ľudí. Povrchná, plytká viera nebýva pre človeka ochranou, ktorá by mu zabránila konať svojvoľne, prestupovať moje poučenia a odmietať moje prikázania, ktoré som dal pre dobro ľudstvu a jednotlivcom. Útoky zla sa čoraz väčšmi zintenzívňujú a nikto na tejto zemi nie je natoľko chránený, aby sa nemusel zo všetkých síl snažiť zachrániť z ničivej sily zla. Je čas vybrať si; je čas žiť v pravde a rozhodnúť sa, na čej strane stojíte; na strane Boha, alebo na strane satana.

Čím vznešenejšie povolanie človek odo mňa dostal, tým väčšiu námahu si od neho vyžaduje voľba medzi tým, čo ponúka svet a satan v ňom, a tým, čo je v súlade s mojou vôľou, obsiahnutou v evanjeliu. Ak ste sa dobrovoľne rozhodli byť so mnou a sľúbili ste mi svoju vernosť, nemôžete robiť zároveň kompromisy s hriechom, pretože hriech má vždy korene v satanovi. Podobne nemôžete robiť ani ústupky, vyplývajúce z prirodzenej slabosti alebo z pokušení sveta.

Svet zaplavuje zlo a preto záchranu nájdete len v modlitbe, v pokání a v skutkoch milosrdenstva voči blížnym, ktorých duše sú rovnako ohrozené. Na to, aby ste sa nedali zviesť satanom, musíte žiť v stave milosti posväcujúcej, modliť sa a ustavične vzývať moje meno, zostávať v Cirkvi a čerpať z plnosti mojich darov, ktoré vám Cirkev dáva.

Netreba sa báť, ale z celej sily sa treba privinúť k mojim ranám a prosiť o moje milosrdenstvo v hodine súdu nad svetom, ktorý smeruje k definitívnemu zavŕšeniu. Toto zavŕšenie a súd sa odohráva v srdci každého človeka. Každý vynáša súd sám nad sebou prostredníctvom svojich rozhodnutí a postojov voči blížnym.

Takisto ako moja Matka, ktorá sa zjavila vo Fatime a v Medžugorí, všetkých vás vyzývam na obrátenie, modlitbu a pokánie, aby sa zachránilo čo najviac ľudských bytostí a aby satan, ktorý rozsieva v ľudských srdciach nezhodu, nenávisť a agresiu, celkom nezničil zem.

Robte pokánie a modlite sa za tých, ktorí podľahli nenávisti, aj za ich obete. A dôverujte trojjedinému Bohu, aby vo vašich srdciach, slovách, ktoré vyslovujete, aj vo vašich skutkoch vládol pokoj a láska.

Trampoty v manželstve

pripravuje: MUDr. B. Vaščák

169. Čo robiť na odstránenie zla?

Pán Ježiš nám radí: modliť sa za seba i za svet a ostávať vo mne. Okrem toho zachovať pokoj, byť dobroprajní a nápomocní ľuďom. A nebuďte smutní. Blíži sa moje kráľovstvo. Nijaká bolesť nemôže zmenšiť radosť a šťastie mojich detí.

Ešte nám pripomína: Čo ti hrozí, keď som s tebou ja? Potrebuješ iba vieru. Posilňuj ju vo svojom srdci a v srdciach tých, ktorých ti posielam. Dôveruj, ja som premohol svet.

Dieťa moje, kým si v tele, musíš znášať bolesť, prameniacu z telesnosti a žiť duchovne. Máš žiť v Duchu Svätom a sýtiť sa mnou v Eucharistii, aby tvoja duša mala prvenstvo pred telom a aby jej bolo telo vo všetkom podriadené. Kým si na zemi, musíš spĺňať potreby tela, ktoré sú pre život nevyhnutné a ktoré obohacujú dušu.

Všetko zlé, čo vidíš či cítiš, ponor do mojej krvi a do mojich rán. Takto môžeš obmývať a oslobodzovať duše, ktoré diabol sužuje a zotročuje svojím zákerným pôsobením. Svet podlieha satanovi, pretože veľké množstvo ľudí žije v hriechu, neverí a zavrhlo Boží zákon.

Modlite sa, moje deti čistej lásky, moje deti lásky obetujúcej sa za tých, čo hynú, čo bežia do tmy, lebo ich duša oslepla. Modlite sa a obetujte sa. Buďte štedrí vo svojich obetách, horliví v láske a milosrdenstve. Ja som vo vás a vy ste vo mne. Moja moc a moja láska nemá hraníc. Bude vás napĺňať a pôjde pred vami ako ohnivý stĺp, ako svetelný oblak, aby vám ukazovala a otvárala cestu uprostred tmy sveta.

Ako treba pomáhať blížnym? Buď bezpečným prístavom pre každé zablúdené srdce. Prijímaj a utišuj mojím pokojom, ktorý je v tebe. A napĺňaj mojou láskou - kŕm moje hladujúce deti.

Navštevuj ich. Prinášaj im môj pokoj a moju lásku. Slúž im a nadovšetko sa za nich modli a obetuj, aby nepremrhali milosť utrpenia, ktorú som im dal. Sú mojimi vyvolenými, s ktorými trpím, aby som ich spasil.

Tvoja starostlivosť o blížnych, zvlášť o tých, ktorí sú zverení do tvojich modlitieb a príhovoru, má spočívať v tom, že ich budeš odovzdávať do mojej starostlivosti a do môjho milosrdenstva. Keď mi večer zhrnieš svoj deň, urob to formou krátkeho a vecného spytovania svedomia z toho, čo zlé aj dobré si vykonal v srdci a navonok. Odpros, poďakuj a polož to k mojim nohám a ja to v súlade so svojou láskou premením na dobro. Nanovo sa mi odovzdaj a teš sa z toho, že si môj, že si v mojom náručí a v mojom srdci. Dôveruj a ostaň v pokoji.

Tvojím útočiskom je moje srdce. Vytrvaj tak, ako vytrvala moja Matka pod krížom: ticho a s dôverou. S vierou v zmŕtvychvstanie. Dôveruj všetkým mojim prisľúbeniam, ktoré som dal ľudstvu aj tebe. Ťažký a zlý čas prejde. Navždy zostanem ja - **večná Láska**, v ktorej budeš prebývať.

Tvojím útočiskom je moje Srdce a úkrytom náruč mojej Matky. Chcem, aby si moc ani spôsoby ochrany nehľadal v sebe. Boh je tvojím jediným útočiskom a v ňom je tvoje miesto: pokojné, bezpečné, dobré.

Treba znášať utrpenie s pokojom a úplnou dôverou v moje milosrdenstvo. Buď plný nádeje a teš sa z radosti, ktorá ťa čaká u mňa. Čas sa skončí a s ním aj všetko bolestné. Potom budem iba ja a iba radosť, akú si nedokážeš predstaviť.

Nestane sa nič okrem toho, čo dovolím. Všetko vidím a všetko viem. S bolesťou sa pozerám, ako ľudia, vzďaľujúc sa odo mňa, ničia seba a svet vo svojej hroznej slepote, hlúposti a pýche. Ja viem, kedy mám ukončiť toto smerovanie k sebazničeniu. Stane sa to vtedy, keď obety a modlitby, ktoré sú ochranou a záchranou, už nebudú stačiť, pretože sila zla ich prevýši. Vtedy budem nútený zasiahnuť tak, aby som zlo zastavil a zachránil tých, ktorí ma budú chcieť prijať, hoc aj pod vplyvom utrpenia a strachu, možno dokonca v poslednej sekunde pred zatratením.

Ešte je čas milosti a čas obety a odprosovania. Ešte trvá... čas ochrany a zachraňovania... Ešte trvá...

ilustračná snímka: M. Magda

Ohlášky:

• sobáš 18. februára v Spišskej Novej Vsi – **Richard Kern**, syn rodičov Jozefa a Dany rod. Oravcovej, narodený v Spišskej Novej Vsi, bývajúci v Smižanoch a **Františka Jenčová,** dcéra rodičov Jozefa a Kataríny rod. Iskrovej, narodená v Prešove, bývajúca vo Víťaze

Stalo sa

• **18. - 25. 1. bol Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov, kde sme sa modlili na tento úmysel**

• 2. 2. na sviatok Obetovania Pána (Hromnice) - 40 dní od narodenia Pána Ježiša - bolo pri svätých omšiach požehnanie sviec - hromničiek

• **4. 2. v sobotu o 17.00 bolo stretnutie snúbeneckých párov v kostole, kde sme si dohodli termíny náuk**

• 11. 2. v sobotu o 17.00 bolo na fare stretnutie snúbencov, ktorí sa prihlásili na snúbeneckú školu

Stane sa

• **22. 2. - Popolcovou stredou začneme 40-dňové pôstne obdobie; v tento deň je prísny pôst a zdržiavanie sa mäsitého pokrmu, je to deň pokánia v celej katolíckej Cirkvi**

• 24. 2. v piatok začnú krížové cesty v pôstnom období: v Ovčí o 16.30 a vo Víťaze o 18.00 a po nich budú sv. omše, krížové cesty v nedeľu budú v Ovčí o 13.30 a vo Víťaze o 14.30

• **25. 2. v sobotu bude spoločná krstná náuka o 10.00 na fare v katechetickej miestnosti**

• 25. 2. v sobotu bude stretnutie modlitbovej skupiny sv. pátra Pia

• **26. 2. v nedeľu bude po sv. omšiach jarná zbierka na charitu**

• 10. 3. v piatok začíname Deviatnik k sv. Jozefovi, ženíchovi Panny Márie

Prehľad bohoslužieb

		Víťaz		Ovčie	
13. 2.	Pondelok				
14. 2.	Utorok	**18:00**	† Ľubomír Balucha (výročná)		
15. 2.	Streda			**17:00**	† Ján Uličný (výročná)
16. 2.	Štvrtok	**7:00**	† Ladislav Grega		
17. 2.	Piatok	**18:00**	† Valentín Sirovič	**17:00**	† Anna Makovská (výročná)
18. 2.	Sobota	**7:00**	† Viera, Juraj a František		
19. 2.	**7. nedeľa cez rok - A**	**7:30**	75: Marta Štofaňáková a za jej rodinu	**9:00**	70: Matej Stašík
		10:30	za farnosť		
20. 2.	Pondelok			**18:00**	za ZBP sr. Školastiky
21. 2.	Utorok	**18:00**	† Regína, Aurélia a Žofia		
22. 2.	*Popolcová str.*	**18:30**	60: Matej a za jeho rodinu	**17:00**	† Albína Balogová (výročná)
23. 2.	Štvrtok	**7:00**	† Imrich, Helena a Štefan Jenčovci		
24. 2.	Piatok	**18:00**	† Ladislav Franc a František Jakubčin, kňazi	**17:00**	† Valent, Mária a Ján
25. 2.	Sobota	**7:00**	za ZBP rodín prístrešia „Andrejkovičová“		
26. 2.	**1. pôstna nedeľa - A**	**7:30**	za farnosť	**9:00**	† Vojtech, Margita, Anna a Gabriela
		10:30	60: Stanislav Pacovský		
27. 2.	Pondelok			**17:00**	90: Matej Čigarský
28. 2.	Utorok	**18:00**	† Cyril Čech (výročná)		
1. 3.	Streda			**17:00**	50: Jozef Kostelnik
2. 3.	Štvrtok	**7:00**	† Michal a Zuzana		
3. 3.	Piatok	**18:00**	60: Monika Iskrová a za jej rodinu	**17:00**	† Juraj Krištof (výročná)
4. 3.	Sobota	**7:00**	za živých a mŕtvych členov RB		
5. 3.	**2. pôstna nedeľa - A**	**7:30**	† František, Barbara, Rudolf, Viktória a Jozef	**9:00**	85: Jozef Humeňanský
		10:30	za farnosť		
6. 3.	Pondelok	**18:00**	75: Žofia Pacovská a za jej rodinu		
7. 3.	Utorok	**18:00**	† Mikuláš Kollár (výročná)		
8. 3.	Streda			**17:00**	† Regína a Martin
9. 3.	Štvrtok	**7:00**	† Františka a Jozef		
10. 3.	Piatok	**18:00**	† Anna, Emil, Ján, Jozef, Pavol, Alena a Helena	**17:00**	za živých a mŕtvych členov RB
11. 3.	Sobota	**7:00**	za ZBP rodín prístrešia „Vihonská“		
12. 3.	**3. pôstna nedeľa - A**	**7:30**	za farnosť	**9:00**	50: Marek Šimčík
		10:30	† Štefan a Mária Čechovci		

Obetovanie Pána

Prístrešie v rodine Forišovcov

Sviatok sv. Blaženja

Blahoslavenstvá očami našich detí z Víťaza a z Ovčia